

er det klart, at Landet faktisk ikke har Raad at give saa mange Penge ud til Kul. Hvad Træ angaar, kunde man maa-ske haabe paa, at Landet herigennem kunde faa en Del af sit Forbrug af Brændsel dækket, men desværre maa man sige, at ogsaa dette Haab glipper. Der er i Virkeligheden i de sidste 4—5 Aar hugget saa stærkt i de danske Skove og Plantager, at en normal Hugst ikke lader sig gennemføre fremdeles. Der kan kun frem-skaffes ret store Kvanta, saafremt man vil gaa til fuldstændig at nedhugge større Stykker, altsaa fuldstændig at afdrive forskellige Skove eller Plantager. Det har da ogsaa været drøftet, hvorvidt man skulde gaa dertil, men selvfølgelig tager man ikke et saadant Skridt, gennemfører en saa stor Ødelæggelse, uden at der er meget stor Nød paa Færde. Man har dernæst tænkt paa, om det da ikke var rigtigt at forsøge at fremskaffe Brændsel fra Udlandet, navnlig fra Sverige, hvorfra man tidligere har faaet Brændsel. Der er tidligere hvert Aar blevet indført ca. 80 000 m³ Træ, særlig af den Slags Brænde, som kaldes Splitved, og forskellig andet; men da det viser sig efter de Beregninger, man har kunnet foretage allerede nu, at svensk Træ vil komme til at koste ca. 30 Kr. pr. Rummeter her i København, medens man vil kunne erholde dansk Brænde for ca. 25 Kr. pr. Rummeter, er man gaaet bort fra den Tanke at indføre større Kvanta svensk Brændsel, navnlig fordi Valutaforholdene er saaledes, at man ikke kan til-raade en saadan Import.

Jeg sagde før, at det var vanskeligt at fremskaffe større Partier Brænde uden at skride til Afdrivning af større Arealer. Dette har, som sagt, været paatænkt, og der har dels med Hensyn til en Skov i Nordsjælland, dels med Hensyn til et Par større Hedeplantager i Jylland været Tale om at foretage en Afdrivning. En Svaghed ved hele dette Projekt er dog, at disse Plantager og Skove ligger saa langt fra Jernbanerne, at Transporten af Brændet vilde blive vanskelig og dyr. Men i det hele taget maa man sige allerede nu, at der neppe vil kunne ventes synderligt Bidrag til Brændselsnødens Afhjælpning fra det danske Træ; man maa derfor til Dels lade dette ude af Betragtning og kun holde sig til Tørvene, som det foreliggende Lovforslag jo ogsaa omhandler.

Man maa da forsøge paa at fremme Produktionen mest muligt og gøre det saaledes, at intet Mosebrug ligger ledigt i den kommende Sæson. Det er dette, § 2 i det fore-

liggende Lovforslag tager Sigte paa, idet der er Tale om, at der kan foretages Ekspropriation af Tørvemateriale (Tørvejord), Mose- og Martørvsarealer, ligeledes af Oplagsplads for Tørv ved Jernbanestationer og Havne; ogsaa af Spor kan der ske Ekspropriation. Kun savner jeg her, at der kan eksproprieres ledige Værker. Det er givet, at der godt kan findes ledige Tørveværker. Værker, som vedkommende Ejer ikke vil benytte, og under den Situation, vi nu er i, burde der være Adgang til ogsaa at ekspropriere saadanne Værker, som alligevel staar og ikke er til nogen Nytte. Dette Ekspropriationsforslag i § 2 har Kommunerne ønsket. Der er sket Henvendelse fra forskellige Kommuner til Brændselsnævnet om at foranledige denne Paragraf indsat eller faa den gamle Bestemmelse genoplivet, og det er begrundet i, at flere Kommuner ser Faren i, at Industrien har opkøbt saa mange Tørv, og ser, at de risikerer ikke at kunne skaffe Tørv til de private Forbrugere. Naar Forholdene i Aar er saa vanskelige som nogen Sinde tidligere og er saaledes, at baade Industri og private nødvendigvis maa holde sig saa godt som udelukkende til Tørvene, kan man jo forstaa, at hver især søger at skaffe sig sit Brændsel hurtigst muligt og gør saa store Bestillinger, som man overhovedet kan, og Industrien er allerede langt fremme og har gjort en hel Del store Bestillinger. Det vil derfor neppe kunne undgaas, at enkelte Kommuner i Løbet af en Maanedes Tid vil erfare, at de vanskelig kan faa Tørv. Her er § 2 da en udmærket Ventil. De kan da i en Mose, som ligger passende belejligt for Kommunen, lade ekspropriere Arealer, hvor saa Kommunens Befolkning kan grave Tørv. Desuden er Paragraffen overordentlig heldig for det Tilfælde, at Priserne, som de fleste Mennesker vel mener, skulde springe meget stærkt i Vejret nu som Følge af, at Maksimalprisen er hævet. Derfor er denne Paragraf sikkert en udmærket Løftestang til at fremskaffe saa mange Tørv som muligt.

Man kan for øvrigt ogsaa paa anden Maade animere Tørvefabrikanterne til at producere Tørv, og der er navnlig tænkt paa, at man skulde opfordre dem til at oplagre en Del Tørv med Vinterforbruget for Øje. Det skulde da gaa til paa den Maade, at man tilsagde dem Støtte fra Staten, dog ikke saaledes, at Staten garanterede for det hele, men saaledes, at Staten tog en vis Procentdel af det Svind, der vil ske ved Oplagring. Man mente derved at kunne animere Fabrikanterne